

culisque pluribus clarus, quâ prorsus prænuñtiaverat die, subitâ vi morbi oppressus occubuit, annos natus duos supra septuaginta. Elâtus est funere honorificentissimo, eundemque illi honorem per dies continenter duodecim præcipui Civitatis Ordines præstitere. Cum verò crebri ad ejus sepulchrum concursus fierent, & nobis subindè miraculis venerabilis viri fama inclarèsceret, illum Clemens Decimus tertius Beatòrum fastis adscripsit.

R. Iste homo perfecit omnia, que locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrèdere in requiem meam: **•** Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Glòria Patri. Quia.

In liij. Nocturno Lectiones de Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangelium. Nolite timere, de Communi Confess. non Pontific. secundo loco. lxxv.

Vesp. seq. comm. præced.

**FESTA OCTOBRIS.
DIE V. OCTOBRIS.**

In Festo Sancti Froilani Episcopi & Confessoris, Patroni Ecclesiæ & Diocesis Legionensis.

Duplex.

In Ecclesiis autem Cathedralibus, Duplex secundæ Classis.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, xli. præter ea quæ hic habentur propria.

Oratio.

DEus, qui beatum Froilânium Monastici instituti propagandi studio decorasti, & ex eremo ad Episcopale munus cœlesti indicio vocatum miraculis clarum effecisti: concede propitius; ut cuius patrocinio gloriamur, ejus instrumur exemplis. Per Dominum, &c.

Deinde fit Commemoratio, præcedentis.

Postea SS. Placidi & Sociorum Martyrum, sed non in Cathedralibus.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In Ecclesiis autem Cathedralibus Lectiones primi Nocturni Fidelis sermo, de eodem Communi primo loco.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Froilânus Lucæ, quæ Regni Galliciæ nobilis est Civitas, piis æque ac nobilibus parentibus decimo nostro redemptionis sæculo natus, à prima ætate futuræ sanctitatis specimèn dedit. Nam piæ matris opéra educatus, adhuc adolescens, mundi illicèbris contemptis, majorisque perfectionis desiderio illectus, vix octodecim annos natus Monasticam vitam professus est. Quare primùm in quendam Diocesis Legionensis abbatiam locum sese recipiens, deinde ad Sutrinis montis radices ædificam sibi extruens, ibique orationi, jejuniis, jugleque corporis castigationi vacans, in cœlestium contemplatione rerum, dies noctesque suavissime præteribat. Brevi tanta ejus sanctitatis fama percrebuit, ut multis ad eum concurrentibus, sub régula Sancti Benedicti Monasterium ædificare compulsus fuerit. Quos inter discipulos Attilânium Monasterii à se ædificati Priorem instituit, qui postea Zamorensis factus Episcopus, eam Diocesis sanctissime gubernavit; eumque post mortem Urbanus Secundus in Sanctorum numerum retulit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: **•** Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo; &

& filius iniquitatis non nocèbit ei. Manus enim.

Lectio v.

NEc mirum, Froilâni sanctitatem ab omnibus agnosci, & ubique prædicari, quam vel bruta animalia quodammodo persensisse videbantur. Sævum siquidem lupum multis spectantibus coëgisse fertur, juménti loco substitui, ut libros prædicationi necessários deferret, sicque penas lueret, quod asellum, eidem servientem ministrò, ferox dilaniasset. Idcirco Ramirus tertius, qui difficillimis in temporibus Legionensè regnum administrabat, res suas penè accisas agnoscens, Froilânium accersit, ejusque ingentem vim pecuniarum elargitus, potestatem dedit erigendi ubicumque vellet Monasteria in suo Regno, ut inde Mònachi pro ejusdem Regni liberatione ab armis Racerenòrum ferventes ad Deum precibus effunderent. Tot, tantisque opibus tam piè oblati, Froilânus Tabariensè Monasterium ædificavit, aliisque permultis circa Bistolæ fluvium instauratis, demùm celebre illud apud Morèrolam excitavit, ubi, ducens circiter Mònachis congregatis, ipse præfuit, piomque Ramiri Regis desiderium explevit.

R. Pòsti adjutòrium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: **•** Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Veremundo secundo regnante, qui Ramiro tertio successerat, Froilânus ex Mònacho ré-

nuens licet, & invitus Legionensis Episcopus renuñtiatus, dum consecratur, sub colùmbæ à cœlo venientis specie Spiritum sanctum accipere visus est. Postquam autem sexdecim circiter annis concreditas sibi oves prædicatione, & exemplo sanctissimè gubernasset, prænuñtiato sui obitus die, ad cœlestem patriam quinto Nonas Octobris anno sexto post millèsimum evolavit. Multæ ejus sacri còrporis translationes ob temporum difficultatem fieri debuèrunt: quarum postrema, cum à Morèrolæ Cœnobio maxima ejusdem sacri còrporis pars ad Legionensè Ecclesiam, cui præfuerat, transferrètur, insigni fuit miraculo illustrata; nam per totam viam homines, animantes, ipsæque arbores melleo liquore maduèrunt. Itaque tam in Morèrolæ Monasterio, quam in Legionensi Ecclesià usque ad nostram ætatem magna cum veneratione dictum sacrum corpus sine divisione còlitur: Ecclesià verò Legionensi tantum Pastòrem, à quo innumera accepit beneficia, ut præcipuum Patrònum veneratur.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus replèta est: **•** Ipse intercedat pro peccatis omnium populòrum. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse. Glòria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium Homo peregrè, proficiens, de Communi Confessoris Pontificis, primo loco. xlvij.

Nona Lectio de SS. Placido & Sociis Martyr. ut in Breviario, cum Comm. eorumdem in Laudibus. In secundis Vesper, fit à Capit. de S. Brunone cum Comm. præcedent. DIE

DIE X. OCTOBRIS.

In Festo S. Francisci de Borgie Confessoris.

Duplex ij. Classis.

Omnia ut in Brevariario Romano, sub hac die.

Lectiones primi Nocturni, Beatus vit, de Comuni Confessoria non Pontificis. liij.

In secundis autem Vesperis fit Commemoratio S. Ludovici Confessoris.

DIE XI. OCTOBRIS.

In Festo Sancti Ludovici Bertrandi Confessoris.

Duplex.

Fuit heri.

Omnia de Comuni Confes. non Pontificis, liv. præter ea quæ hic assignantur propria.

In Hymno. Iste Confessor, mutatur tertius Versus.

Oratio.

DEus, qui beatum Ludovicum Confessorem tuum per corporis mortificationem, & fidei præconium, Sanctorum gloriæ coæquasisti: præsta, ut quod fide profitemur, pietatis operibus jûgiter impleamus. Per Dñm nostrum, &c.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno,

Lectio ij.

Ludovicus Bertrandus Valentiz in Hispania Tarraconensis, honestis piisque parentibus natus, ab ipsa pene infantia sanctitatis, ac penitentiæ tyrocinium inchoavit. Exactâ pueritiâ, interdum nudâ cubatâ humo, nocentes sæpe ducēbat insomnes, ac in pietatis, & charitatis officia sedulus incumbēbat. Mundi contēptu, ac religiôsâ vitæ ardore succensus, parentum artes, quibus eum à sancto proposito dimovere conabantur, mirâ constantiâ superavit. Sui tandem voti compos effectus, Prædi-

catōrum Ordini nomen dedit, ubi brevi tantum profecit, ut vel profectionibus ipsis, quamvis tyro, fuerit exēplo. Emissâ professione mirum quot, & quantis virtutum incrementis priorem vitæ rationem cumulavit. Jejunii, flagellis, cilicis, vigiliisq; carnem domans, mentem jûgi orationis pabulo nutrebat, ex quo tantum internæ animi modestiæ, ac puritatis hauriebatur, ut vel in ejus oculis, ac vultu appareret.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductionibus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

Y. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Ad huc juvenis novitiōrum præfectus institutus, eos ad omnem verbo, & exēplo sanctimoniam efformabat. Ad occidentales Indos Evangelicis prædicator missus, quamvis uno tantum Hispanico uteretur idiomate, eum tamen diversæ, atque inter se dissitæ nationes, suâ veluti loquentem linguâ singulæ audiebant, ex quibus innumeros ad Christianam fidem adduxit: ibique venenum non semel sibi à barbaris propinatum innoxie hausit. Publicam vitiōrum oburgationem, tanquam in se unum directam nobilis quidam ulturus, mortem Ludovico intētat, cum stricte formam repente convertitur. Quo miraculo nefarius aggressor permotus, ad sancti viri pedes provolutus, tanti facinoris veniam enixè deprecatur.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum: stolam gloriæ induit eum.

* Et ad portas paradisi coronavit eum, **Y.** Induit eum Dominus lorica-

cam

DIE XII. OCTOBRIS.

In Festo B. Mariæ de Columna.

Duplex.

Omnia ut in Festo B. Mariæ ad Nives v. Augusti, præter sequentia.

Oratio.

Concède nos famulos tuos, quæsumus Dñm Deus, perpetuâ mentis & corporis sanitate gaudere: & gloriôsâ beatæ Mariæ semper virginis intercessione, à presentibus liberari tristitia, & æternâ perfrui lætitiâ. Per Dñm, &c.

In primo Nocturno. Lectiones de Parabolis Salomonis. Ego sapientia, cum **R.** ut in Festo B. Mariæ Virginis ad Nives.

In secundo Nocturno.

De Sermone Sancti Augustini Episcopi.

Sermone 18. de Sanctis.

Lectio iv.

Adest nobis, dilectissimi, optatus dies Commemoratio- nis beatæ, ac venerabilis semper virginis Mariæ: Ideo cum summa exultatione gaudeat terra nostra, tantæ Virginis illustrata solemnitate. Hac est enim flos campi, de qua ortum est pretiosum lilium convallium, per cujus partum mutatur natura protoplastorum, delictum & culpa. Præsum est in ea il- lud Hevæ infelicitatis elōgium, quo dicitur: In dolore paries filios tuos: quia ista in lætitiâ Dñm, nup̄ p̄- fert. Heva lacrymas, Mariæ gaudium in ventre portavit: quia illa peccatorem, ista edidit innocentem.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, & sicut cyprusus in monte Sion: quasi myrrha electa * Dedi suavitatem odoris. **Y.** Et sicut cinnamomum & balsamum aromatizans. Dedi suavitatem.

Lectio v.

O Beata mater, qui tibi digna valeat jura gratiarum, ac laudum

Zzz

cam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Humilitate ac patientiâ insignis, illud identidem usurpabat: Dñm hic ure, hic seca, hic non parcas, ut in æternum parcas. Prophæticò afflatus spiritu multa prædixit. Ignem signo crucis extinxit, tempestatem sedavit, ferarum impetus cohibuit, mortuis vitam, cæcis visum, claudis gressum, surdis reddidit auditum. Tandem duriōris penitentiæ laboribus fractus, in morbum incidit, sacrisque mysteriis ritè expiatus, migravit in cælum, septimo Idus Octobris, anno millésimo quingentésimo octogésimo primo, ætatis verò suæ quinquagésimo quinto. Quem multis etiam post obitum miraculis clarum Paulus Quintus Beatorum, Clemens verò Decimus Sanctorum numero adscripsit. Ejus demum festum Alexander Octavus instante Rege Catholico ab universo ditōnis ipsius Clero sæculari, sub ritu duplici celebrandum decrevit: sanctumque Confessorem novi regni Granatensis Patronum Apostolicâ auctoritate declaravit.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrederere in requiem meam: **Y.** Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. **Y.** Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium. Sint lumbi vestri præcincti, de Comuni Confessoris non Pontificis. lxj.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Par s. Hivva.

dum præcœnia repêdere, quæ singulari tuo assensu mundo succurristi pèrdito? Accipe itaque quas-cumque exiles, quas-cumque mèritis tuis impares gratiarum actiões: & cum suscepèris vota, culpas nostras orando excùssa. Admitte nostras preces intra sacrarium exauditiõnis, & repòrta nobis antidotum reconciliatiõnis. Accipe quod offerimus, redõna quod rogãmus, excùssa quod timémus: quia tu es spes unica peccatorum. Per te sperãmus veniam delictõrum, & in te, Beatissima, nostrorum est expectatiõ præmiõrum.

R. Quæ est ista, quæ procèssit sicut sol, & formõsa tamquam Jerusalem? **V.** Vidèrunt eam filia Sion, & beatam dixerunt, & reginae laudaverunt eam. **V.** Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. Vidèrunt eam.

Lectio vj.

ET profectò sperandum nobis, ac præcipuè lætandum est, quibus insigni beneficio peculiarem suimet obtinèndi patrocinii fiduciam clementissima Virgo concessit. Ut enim pia, & antiqua traditio habet, cum Jacobus àpòstolus, Major nuncupatus, divino consilio in Hispaniam appulisset, & aliquãdiu Casaraugustæ substitisset, ipsi cum aliquot discipulis noctu ad Iberi fluminis ripam oranti, beata Virgo, dum adhuc in humanis ægeret, apparuit, ibique ut sacellum extrueret, eidem injunxit. Quare nihil cunctatus àpòstolus, discipulis opem ferentibus, ædiculam Deo in ipsius Virginis honorem dicavit.

Huc autem, procedentibus sæculis, amplius & augustius templum accessit, quod à simulacro Deiparæ, pilæ è marmore supersistente, atque ibidem maximã totius regni pietate, ac frequentia venci-

rato, à Columna olim acceptum nomen, hisce quoque temporibus retinet. Urque debitus Deo cultus, ac fervens jam erga Virginem populorum devotio ubèrius in dies incremèntum accipiat, Clemens Duodecimus Pòntifex Maximus per univèrsas Regi Cathòlico subjèctas ditiões ejusdem Commemoratiõnis Officium die duodécima Octòbris celebrari indulsit.

R. Ornãtam monilibus filiam Jerúsalem Dòminus concupivit: Et vidèntes eam filia Sion, beatissimam prædicaverunt, dicèntes: **V.** Unguentum effusum nomen tuum. **V.** Assitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et vidèntes, glòria Patri. Unguentum effusum.

In tertio Nocturno, Homilia in Evang. Loquente Jesu ad turbas, ut in Festo beate Mariæ ad Nives.

In secundis Vesperis omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beãtam me dicent omnes generatiões, quia ancillam hùmilen respèxit Deus.

Oratio. Concede nos famulos, ut supra. 121.

Deinde fit Commemoratio Sancti Eduardi Conf.

DIE XX. OCTOBRIIS.

In Festo Sancti Joannis Cantii Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comuni Confessoris non Pontificis, liv. præter ea, quæ hic sunt propria.

Hymnus.

Gentis Polonæ glòria,
Huc autem, procedentibus nobilis,
Decus Lycæi, & patriæ
Pater, Joannes inelyte:
Legem superni Numinis
Doces magister, & facis,
Nil scire prodest: sæculo

Le-

Legem nitamur exequi.
Apostolorum limina
Pedes viator visitas;
Ad patriam, quam tendimus,
Gressus viamque dirige.
Urbem petis Jerusalem;
Signata sacro sanguine
Christi colis vestigia,
Rigasque fuis flentibus.
Acërba Christi vulnera
Hærete nostris cordibus,
Ut cogitemus cõsequi
Redemptiõnis prætium.
Te prona mundi machina
Clemens adoret Trinitas,
Et nos novi per gratiam
Novum canamus canticum.
Amen.

V. Amavit eum Dòminus, & ornavit eum.

R. Stola gloriæ induit eum.

Ad Magnificat, Antiphona.
Similabo eum viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram.

Oratio.

DA, quasumus omnipotens Deus: ut Sancti Joannis Confessoris exemplo in scientia Sanctorum proficièntes, atque aliis misericordiam exhibentes; ejus mèritis indulgentiam apud te consequamur. Per Dòminum nostrum, &c.

Deinde fit Commem. præced.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Confessorum Dòminum,
Venite, adorèmus. Psalm. Venite, exultemus.

Hymnus.

Corpus domas jejuniis,
Cædis cruento verbere,
Ut castra penitentium
Miles sequaris innocens.
Sequamur & nos sæculo
Gressus parentis optimi,
Sequamur, ut licentiam
Carnis refrænet spiritus.
Rigente bruma, providum

Præbes amictum pauperi,
Sitim famèque egentium
Esca potique sublevas.

O qui negasti nemini
Opem roganti, patrium
Regnum tuere, postulant
Cives Poloni, & exteri.
Sit laus Patri, sit Filio.
Tibique sancte Spiritus:
Preces Joannis imprent
Beata nobis gaudia.
Amen.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

JOannes in oppido Kentii Cracoviensis diocesis à quo Cantii cognomen duxit, Stanislao & Annã piis honestis parentibus natus, morum suavitate, innocentia, gravitate, ab ipsa infantiã spem fecit maximã virtutis. In Universitatè Cracoviensi Philosophiæ, ac Theologiæ primùm auditor, tum per omnes Academiæ gradus ascendendo professor ac doctor, sacra, quam annis multis tradidit, doctrina mentes audientium non illustrabat modo, sed & ad omnem pietatem inflammabat, simul docens scilicet, & faciens. Sacerdos factus, nihil de literarum studio remittens, stùdium auxit Christianæ perfectiõnis. Urque passim offendi Deum maximè dolèbat, sic eum sibi & populo placare oblato quotidie, non sinè multis lacrymis, increuõto Sacrificio sagittabat. Ilkuisensẽm Parochiam annis aliquot egregiè administravit sed animarum periculo commotus, postea dimisit; ac postulante Academiã, ad pristinum docendi officium rediit.

R. Honestum fecit illum Dòminus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum.

Luz 2

Et dedit illi claritatem æternam.
 Justum dedit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Quidquid temporis ab studio supererat, partim salutis proximorum, sacris præsertim concionibus, curandæ; partim orationi dabat, in qua cœlestibus quædam visionibus, & colloquiis dignatus ferrur. Christi verò passione sic afficiebatur, ut in ea contemplanda totas interdum noctes duceret insomnes, ejusque causâ melius recolendæ, Ierosolymam peregrinatus sit: ubi & martyrii desiderio flagrans, Turcis ipsis Christum crucifixum prædicare non dubitavit. Quater etiam ad Apostolorum limina pedes, atque variâ onustus sarcinâ Romam venit, tum ut Sedem Apostolicam, cui maxime adiectus fuit, honoraret; tum ut sui, sic enim agebat, purgatorii penas, expositâ illic quotidie peccatorum veniâ, redimeret. Quo in itinere à latronibus olim spoliatus, & num quid haberet præterea interrogatus, cum negasset, aureos deinde aliquot suo insutis pallio recordatus, fugientibus hos etiam clamans obtulit latronibus, qui viri sancti candorem simul, & largitatem admirati etiam ablatos ultro reddidere. Alienæ famæ ne quis detraxerit, descriptis beati Augustini exemplo in pariete versiculis, se, atque alios perpetuo vultu admonitos. Famelicos de suo etiam obsonio satiabat. Nudos autem non empiri modo, sed detractis quoque sibi vestibus, & calcæis operiebat, demisso ipse interim usque ad terram pallio, ne domum nudipes redire videretur.

Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit

eum: Et ad portas paradisi coronavit eum. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Revis illi somnus, atque humi; vestis, quæ nuditatem, cibis, qui mortem dumtaxat arceret: virginalem pudicitiam, velut liliam inter spinas, aspero cilicio, flagellis atque jejuniis custodivit. Quin & per annos ante obitum triginta circiter & quinque ab esu carnium perpetuo abstinuit. Tandem dierum juxta ac meritum plenus, cum vicinâ, quam præsensit, morti, se diu diligentèrque præparasset, ne quâ re amplius teneretur, si quid domi supererat, id omnino pauperibus distribuit. Tum Ecclesiæ Sacramentis ritè munus, dissolvi jam cupiens, & esse cum Christo, pridie Nativitatis ejus in cœlum evolavit, miraculis ejus in cœlum evolavit, miraculis ante, & post mortem clarus. Mortuus, ad proximam Academiæ Ecclesiâ Sanctæ Annæ delatus est, ibique honorificè sepultus. Auctaque in dies populi veneratione ac frequentia, inter primarios Poloniæ, ac Lithuaniæ Patronos religiosissimè colitur. Novisque coruscans miraculis, à Clemente Decimotertio Pontifice Maximo decimosextimo Kalendas Augusti millesimi septingentesimi sexagesimi septimi sollemnè ritu Sanctorum fastis adscriptus est.

Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in requiem meam: Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia te Gloria Patri. Quia te.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorii Papæ in Evangelio

Sint lumbi vestri præcincti, ut in Comuni Confessoris non Pontificis. Ixj.
 Ad Laudes, Hymnus. Gentis Polonæ, ut supra in primis Vesperis.
 Ad secundas Vesperas.
 Hymnus.

Te deprecante, corporum Lues recedit, improbi Morbi fugantur, pristina Redeunt salutis mœnera. Phthisi febrique, & ulcere Diram redactos ad necem, Sacratas morti victimas Ejus rapis è faucibus.

Te deprecante, tumido Merces abactæ flumine, Tractæ Dei potentia Sursum fluunt retrògradæ. Quum tanta possis, sedibus Cœli locatus, poscimus: Responde votis supplicum, Et invocatus subveni.

O una semper Trinitas, O trina semper Unitas, Da, supplicante Cântio, Æterna nobis præmia. Amen.

Justum dedit Dominus per vias rectas. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

Hic vir despiciens mundum & terrenâ, triumphans, divitias cœlo condidit ore, manu.

Oratio. Da quesumus, ut sup. 123.

Deinde fit Commemoratio Sancti Hilartonis Abbatis.

Posteâ SS. Ursulæ & Sociarum Virginum & Martyrum.

DIE XXII. OCTOBIS.

In Festo Sanctæ Salome Viduæ. Duplex majus.

Omnia de Comuni Sanctorum nec Virginum, nec Martyrum. lxxx præter ea quæ sequuntur.

In utrisque Vesperis, & Laudibus. Hymnus.

Ista quam læti cœlimus fideles Sedibus celsis superum locatam, Est decus nostrum, quia mater extat

Alma Jacobi.
 Hæc Dei cultrix, Salome vocata Sancta, Zebedæo quoque juncta Sancto, Cónjugem, charamque domum reliquit

Asscla Christi.
 Pêrsistit constans, cruce non recessit Territa, aut illo moriente, fugit: Curat & funus Domini, & sepulchrum

Férvida visit.
 Tu pia, ô nostri génitrix patróni Filii, cunctos réfove cliétes Semper, ut nostro capiti queamus Vivere juncti.

Sit decus Patri, Genitæque proli, Et tibi compar utriusque virtus Spiritus semper Deus unus omni Temporis ævo, Amen.

Ad Magnificat, Antiphona.

Accesit ad Jesum mater filiorum Zebedæi cum filiis suis adorans & petens aliquid ab eo. Oratio.

Domine Jesu, pro cujus amore beata Salome inter primas tibi fideles omnia dimisit, & te sepulturn venerari curavit: concede propitius; ut ejus imitatione tecum concepti, æternæ resurrectionis participes effici mereamur. Qui vivis & regnas, &c.

Ad Matutinum, Hymnus.

Gratum diem sol extulit, Quo valle rapta sæculi Alma Sionis filia Æterna captat gaudia. Amore Christi aucto Corpus cucurrit ungere; Vivum secuta, mortuo Pii parantat ritibus.

Quam vivus ipse traxerat
 Odore virtutum sacro,
 Isthaec vicissim comparat
 Plagens sepulchro balsamum.
 O mira sors! o gaudium!
 Cui sic studebat mortuo,
 Vivum è sepulchro conspicit,
 Suaeque tangit dexterâ.

Summo Patri cum Filio,
 Sancto quoque sit Paraclito
 Aeterna laus, & gloria
 In saeculorum saecula. Amen.

In primo Nocturno, Lectiones de

Parabolis Salomonis. Mulierem for-

tem, ut in eodem Comm. lxxxij.

In secundo Nocturno,

Leccio iv.

Salome uxor Zebedæi, & per-
 illustrium Apostolorum Jacô-
 bi Majoris, & Joannis Evange-
 listæ spectabilis mater, una fuit
 ex primis sanctis mulieribus, devo-
 tissimis Christi sequacibus quæ
 tantâ eluxit fide, ut ætate licet lon-
 gæva, & omni destituta solatio, li-
 benter adhuc pateretur, liberos il-
 los, à quibus unicum sperabat au-
 xilium, abesse sibi, ut Christo ad-
 hærent, & tempore prædicationis
 suæ eidem adstarent. Rogante ta-
 men ipsâ Christum Jesum, ut filiis
 quos primas sedes in Regno daret;
 interrogavit Christus ejus filios num
 calicem, quem bibiturus esset, bibe-
 re & ipsi potuissent. Illique paratos
 sese exhibentibus, Christus inquit:
 Calicem meum bibetis; sedere autem
 ad dexteram meam, vel sinistram,
 non est meum dare vobis, sed qui-
 bus paratum est à Patre meo.

R. Propter veritatem, & mansuetu-
 dinem, & justitiam: **V.** Et deducet
 te mirabiliter dextera tua. **Ps.** Spé-
 ciet tuâ, & pulchritudine tuâ intēde,
 prospere procede, & regna. Et.

Leccio v.

Fuit etiam beata Salome una ex
 illis mulieribus, quæ insigne

fidei suæ specimen dederunt, eum
 Jesum Christum ad Calvarium ten-
 dentem, & in patibulum crucis
 elatum comitatis sunt. Una etiam
 fuit, quæ comparatis aromatis ad
 condiendum corpus Christi, sub au-
 rorâ Dominicæ diæ, ad ejus mo-
 numentum accedens, Angelum ibi
 vidit fulgenti facie, & candidâ ves-
 te super lapidem sepulchri seden-
 tem, à quo primum audivit Jesum
 resurrexisse: & digna insuper fuit,
 ut ab Angelo unâ cum aliis duâ-
 bus mulieribus eligeretur in nūn-
 tiam mysterii Resurrectionis Chri-
 sti, monitura discipulis, ut in Gali-
 leam pergerent, si eum vellent redi-
 vivum videre.

R. Dilexisti justitiam, & odisti ini-
 quitatem: **V.** Propterea unxit te
 Deus, Deus tuus oleo lætitie.
Ps. Propter veritatem, & mansuetu-
 dinem, & justitiam. Propterea unxit.

Leccio vi.

Profiscienti beatæ Salome unâ
 cum sociis suis ad Angeli man-
 datum implendum, occurrit Jesus
 in itinere rediivus, & benignissi-
 mum eis Ave dixit; & quidem
 glorioso aspectu primum perterrita,
 mox recreata se humi prosternens,
 eum adoravit: & quem flagrantissi-
 mi amoris desiderio paulo antè
 quaesiverat, sed non invenerat; non
 solum videre tunc, atque audire,
 verum etiam, & propriis manibus
 pedes ejus tenere meruit. His cœ-
 lestibus donis ditata, constans in
 Fide, Spe dives, Charitate potens,
 persecuciones invicta superans, us-
 que in finem perseverans, ad cœles-
 tia regna migravit.

R. Fallax gratia, & vana est pul-
 chritudo: **V.** Mulier timens Deum,
 ipsa laudabitur. **Ps.** Date ei de fruc-
 tu mânuum suarum, & laudent eam
 in portis opera eius. Mulier timens.
 Gloria Patri. Mulier timens.

In

In tertio Nocturno.

Leccio sancti Evangelii secun-
 dum Matthæum.

Leccio vij.

Cap. 20. c

In illo tempore: Accessit ad Je-
 sum mater filiorum Zebedæi cum
 filiis suis adorans & petens aliquid
 ab eo. Et reliqua.

Homilia Sancti Fulgentii Episcopi.

Sermone de filiis Zebedæi.

Qui sedet super Chêrubim ap-
 paret coram Ephraim, &
 Benjamin, & Manasse. Hoc
 audierat, & legendo didicerat bea-
 ta mater filiorum Zebedæi, & in-
 tellexit Dominum super Chêrubim
 sedentem, quia magnam possidet
 dignitatem. Accedit illuminanda:
 adorât ut ancilla. Postulat non do-
 na terræna; sed vota cœlestia. Dô-
 minus est enim cœlorum, à quo
 cœlestis flagitat desiderium. Dic,
 inquit, ut sedeant hi duo filii mei
 unus ad dexteram tuam, & alter
 ad sinistram tuam in Regno tuo.
 Dic, inquit, in verbo tuo & ef-
 factus proficit voto meo. Dixisti,
 & factum est cœlum. Dic, & pa-
 rabitur filiis meis thronus claritudo
 thronorum. O mulier conditio-
 ne! Sed quia mater es pietate, hu-
 manam supergressa es dignitatem.
 Christus de cruce prædicabat, &
 illa imperium cognoscebat. Ille di-
 cebat: Ecce ascendimus Jerosoly-
 mam, & Filius hominis tradetur,
 ut crucifigatur: & illa interpellat-
 rix accesserat dulcium filiorum.
 O mulier filiorum beata sanctorum!
 meritum precessisti beatorum, &
 honorem prætergressa es Angelô-
 rum. Non tibi sufficit, quia filios
 tuos feci excelsos predicatores,
 quos inopes nutrieras piscatores?
 Post retia cœlum: post hamum
 Evangelium: post navicellam pós-
 tulas thronum?

R. Os suum aperuit sapientie, &

lex clementie in lingua ejus: consi-
 deravit semitas domus suæ, & Et
 panem otiosa non comedit. **Ps.** Gus-
 tavit & vidit quia bona est negotia-
 tio ejus, non extinguetur in nocte lu-
 cerna ejus. Et panem.

Leccio viij.

Domni etiam vox est monen-
 tis, terrētis, idque firmân-
 tis. Vigilâte, inquit, ut digni
 efficiamini effugere omnia, quæ
 ventura sunt, & stetis ante Filium
 hominis. Et tu filiis tuis thronos
 postulas majestatis? Da veniam,
 mater: admirantes ista dicimus, non
 culpantes. Noli, inquit, beata ma-
 ter, non tamquam impossibillum
 me cupidam judicare. Dominus mi-
 hi tribuit istam avidam voluntâ-
 tem, qui regni sui diligit violentos;
 & solos odit, qui potentari cupiunt
 super egenos. Regnum, inquit, cœ-
 lorum vim patitur, & qui vim fa-
 ciunt diripiunt illud. Quia hoc dig-
 natur amare, hoc ab eo ausa sum
 postulare. Ab illo audivi, Pétre,
 & accipietis: querite, & invenietis;
 pulsate, & aperietur vobis.
 Dum patet, pulso: dum accipere
 licet, peto: dum tempus est, quæro.
 Audivi etiam dictum, Querite
 Dominum, dum inveniri potest: ne
 tunc queratis, quando inveniri non
 potest.

R. Regnum mundi, & omnem or-
 natum sæculi contempseri propter
 amorem Domini mei, Jesu Christi:
V. Quem vidi, quem amavi, in
 quem credidi, quem dilexi. **Ps.** Eruc-
 tavit cor meum verbum bonum:
 dico ego opera mea Regi. Quem
 vidi. Gloria Patri. Quem vidi.

Leccio ix.

Modo, modo, dum in forma
 apparet servi, dum patiens
 est usque ad mortem crucis, dum
 privatim gerit vultum, & necdum
 incensæ sunt ab illo scintilla carbô-
 num:

Lxx 4

num: Cæterum, cum coeperint præcedere venientem Angelum tubæ, & voce magna, quando virtutes cæli commovebuntur, interpellati ibi quid faciet mulieris? Dum commovebitur ignis in circuitu ejus, & tempestas valida, mea quid prævaleant desideria? Pòtero ad ignem accedere thronum, congregatis ad judicium legionibus peccatorum? Ideo modò videns eum in ista humilitate, istam præripere cuspis sponsonem; sed Dòminum meum audiam respondentem: Dic jam Dòmine, ut sedeant tecum filii mei in lateribus regni tui.

Te Deum laudamus. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dic, ut sedeant hi duo filii mei, unus ad dexteram tuam, & unus ad sinistram in regno tuo.

Oratio. Dòmine Jesu, pro cujus, ut supra. 126.
In secundis Vesperis, ad Magnificat, Antiphona. O beata Salome, pacifica filiorum tonitru mater, quorum qui primus omnium Apostolorum calicem Dòmini bibere meruit, fidei propugnator, & Hispanie Patronus colitur; qui supra pectus Dòmini in cœna recebit, ab ipso suæmet Virginis Matris filius constituitur, alleluia.

DIE XXIII, OCTOBRIS.

In Festo Sancti Petri Paschasi Episcopi & Martyris. Duplex.
Omnia de Communi unius Martyris, xvii, exceptis his quæ sunt propria.

Oratio.

DEus humilium consolator, & fideliùm fortitudo, cujus charitatis ardore Martyr & Pontifex beatus Petrus ætate tenebros, & sexu fragiles ab impiorùm captivitate, propria servitute redemit: ejus, quæsumus, subsidiis, ab omni nos absolvet fra-

gilitatis humanæ reatu; ut ad cuncta charitatis opera reparèmur, & quos venia feceris innocentes, auxilio facias efficaçes. Per Dòminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, &c.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno,

Lectio iv.

Petrus, cognomento Paschasius, Valentia dum sub Maurorum iugo teneretur, Christianis parentibus natus, liberalibus artibus, & sacrisque disciplinis eruditus, inter Canonicos Ecclesie Valentinae adscriptus. Mox erogatus in pauperes amplissimis redditibus, ut se totum pietati converteret, Ordinem beate Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum ingreditur: in quo sub ipso Sancto Petro Nolasco magistro adeo exactam vivendi rationem instituit, ut jejuniis, & mortificationibus exemplar omnibus esset.

R. Honestum fecit illum Dòminus, & custodivit eum ab inimicis, & a seducto-ribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Justum deduxit Dòminus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Dein sacram Theologiam magno auditorum profectu publicè docuit: quare Jacobus Primus Aragonia Rex, ejus doctrinae famam permotus, illum in filii sui Sancti Archiepiscopi Toletani, qui & eidem Ordini nomen dederat, in præceptorem & directorem, collato ab Urbano Quarto titulo Episcopatus Granatensis, delegit. Quo in munere ita se gessit, ut Ordinem suum Tolæti, & alibi mirificè propagaverit, donec defuncto Sancto, de Gennensem Ecclesiam omnibus

vo-

DIE XXIV, OCTOBRIS.

In Festo S. Raphaelis Archangeli. Duplex.

AD VESPERAS.

An. Missus est Angelus Raphaël, cum reliquis de Laudibus. 134. **Psalmus.** Dixit Dòminus, cum reliquis de Dominica, 94. & loco ultimi; **Psalmus.** Laudate Dòminum omnes Gentes. 97.

Capitulum.

Tobia 12. c.

Quando orabas cum lacrymis, & sepelebas mortuos, & derelinquebas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepelebas eos, ego obtuli orationem tuam Dòmino.

Hymnus.

Tibi Christe splendor Patris,

Vita, virtus cordium;

In conspectu Angelorum,

Votis, vespè psallimus:

Alternantes concrepando

Melos damus vocibus.

Collaudamus venerantes,

Omnes cæli principes;

Sed præcipue fidèlem

Medicum & comitem

Raphaèlem; in virtute

Alligantem dæmonem.

Quo custode procul pelle,

Rex Christe piissime,

Omne nefas inimicis

Mundo corde, & corpore

Paradiso redde tuo

Nos solâ clemèntia.

Glòriam Patri mèlodes

Personemus vocibus:

Glòriam Christo canamus:

Glòriam Paracleitò:

Qui trinus, & unus Deus

Extat ante secula. Amen.

V. Stetit Angelus juxta aram templi.

R. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ego sum Raphaël Angelus, qui as-

to ante Dóminum: vos autem benedicite Deum, & narrate ómnia mirabilia ejus.

Oratio.

DEus, qui beatum Raphaëlem Archangelum Tobie famulo tuo comitem dedisti in via: concede nobis famulis tuis; ut ejusdem semper protegámur custodia, & muniamur auxilio. Per Dóminum nostrum, &c.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Archangelórum Dóminum,

Venite, adorémus. *Psalm.* Venite.

Hymnus. Tibi Christe, ut *supra*.

In primo Nocturno, Antiphona.

Ingressus Tobias invenit juvenem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum, & ignorans quod Angelus esset, salutavit eum. *Psalmus.*

Dómine Dóminus noster, cum reliquis *Psalmis Nocturnorum*, ut in Festo Dedicatiónis S. Michaelis *xxix. Septembris. Antiphona.*

Angelus Raphaël seipsum occultans, ait: Ego sum Azarias magni Ananix filius. *Psalmus.* In Dómino confido. *Antiphona.* Sanum ducam filium tuum in regiónem Medórum, & sanum tibi redúcam, allelúia.

Psalmus. Dómine quis habitabit. *v.* Data sunt Angelo incensa multa. *R.* Ut adolérét ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

De libro Tobie.

Lectio i.

Vocavit ad se Tobias filium suum, dixitque ei: Quid pòssumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Et respondens Tobias, dixit patri suo: Pater, quam mercèdem dabíbitis ei? aut quid dignum pòterit esse beneficiis ejus? me duxit, & redúxit sanum, pecúniám à Gabelo ipse recépit, uxórem ipse me habère fecit, & d. e. m. ónium ab ea ipse compescuit,

gáudium paréntibus ejus fecit, meipsum à devoratiónè piscis eripuit, te quoque vidère fecit lumen cœli, & bonis ómnibus per eum repléti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te pater mi, ut roges eum, si fortè dignabitur mediétatem de ómnibus, quæ allata sunt, sibi assumere.

R. In illo tempore exaudita sunt preces ambórum in conspéctu glóriæ summi Dei: ** Et missus est Angelus Dómini Sanctus Raphaël, ut curáret eos ambos, quorum uno tempore sunt oratiónes in conspéctu Dómini recitata. v.* Tobias & Sara in tribulatione pòsiti, cum lacrymis oráre cœperunt. Et missus.

Lectio ij.

ET vocátes eum, pater scilicet & filius, tulérunt eum in partem: & rogáre cœperunt, ut dignarétur dimidiám partem ómnium, quæ attulerant, accéptam habère. Tunc dixit eis occultè: Benedicite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei: quia fecit vobiscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscondere, bonum est: ópera autem Dei reveláre & confitéri, honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio, & eleémósyna magis quám thesáuros auri recóndere: quóniam eleémósyna à morte liberat, & ipsa est que purgat peccáta, & facit invenire misericórdiam, & vitam ætérnam. Qui autem faciunt peccátum, & iniquitatem, hostes sunt animæ suæ. Manifesto ergo vobis veritatem, & non abscondám à vobis occultum sermónem. Quando orábas cum lacrymis, & sepeliébas mórtus, & derelinquébas prándium tuum, & mórtuos abscondébas per diem in domo tua, & nocte sepeliébas eos, ego obtuli oratiónem tuam Dómino.

Et

Et quia accéptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatío probáret te.

R. Egressus Tobias invenit juvenem splendídem státem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum, & salutavit eum, & dixit: ** Undè te habémus bone juvenis? v.* Et ignorans, quod Dómini Angelus esset, salutavit eum, & dixit, Undè te.

Lectio iij.

ET nunc misit me Dóminus ut curárem te, & Saram uxórem filii tui à demónio liberárem. Ego enim sum Raphaël Angelus, unus ex septem, qui astámus ante Dóminum. Cúmque hæc audissent, turbati sunt, & treméntes cecidérunt super terram in faciém suam. Dixitque eis Angelus: Pax vobis, nolite timère. Etenim cum essem vobiscum, per voluntátem Dei eram: ipsum benedicite, & cantáte illi. Videbar quidem vobiscum manducáre, & bibere: sed ego cibo invisibili, & potu, qui ab hominibus vidéri non potest, utor. Tempus est ergo ut revértar ad eum, qui me misit: vos autem benedicite Deum, & narráte ómnia mirabilia ejus. Et cum hæc dixisset, ab aspéctu eórum ablátus est, & ultrá eum vidère non potuerunt. Tunc prostráti per horas tres in faciém, benedixerunt Deum: & exurgéntes narráverunt ómnia mirabilia ejus.

R. Ingressus Angelus ad Tobiam salutavit eum, & dixit: Gáudium sit tibi semper: ** Forti animo esto, in próximo enim est, ut à Deo cureris. v.* Et respondens Tobias, ait: Qualè gáudium mihi erit, qui in ténébris sèdeo, & lumen cœli non vido? Forti. Glória Patri. Forti.

In secundo Nocturno, Antiphona. Dixit autem Angelus: Apprehénde branchiam piscis, & trahé eam extra aquas. *Psalmus.* Cœli enarrant.

Añá. Obsecro te Azaria frater, ut dicas mihi, quod remediúm habébunt ista, quæ de pisce serváre jussisti. *Psalmus.* Dómini est terra.

Añá. Lúmina fel sanat, sed virtus cordis & jécoris, diaboli expellit potestátem. *Psalmus.* Benedicam Dóminum. *v.* Ascéndit fumus aromátum in conspéctu Dómini. *R.* De manu Angeli.

Sermo Sancti Augustini Episcopi. *Serm. 1. in Dom. 1. de B. Tobia, qui est 226. de Temp.*

Lectio iv.

BEátus Tobias, qui panem suum nóverat frángere esuriénti, mercèdem célerem mercenariúm præparat laboránti. Patienter lectiónem percéptá, quæ nuper est recitata, admirabámur patris, filii que tractátum, quemadmodúm Angelus monet, quem astimábant terrénus sub cœlesti glória mercenariúm. Ad hoc enim cæcitatís incurrit exitium, ut Angelum susceperit medicum, qui divinis facibus incensus sic anhelávit: Honesta est orátio cum jejúnio, & eleémósyna. Orátio justí clavis est cœli. Ascéndit præcatío, & descendit Dei miseratío. Licet alta sit terra, altum cœlum, audit tamen Deus hóminis linguam, si mundam habet conscientiam. Cum sensibus loquitor, si sit solus noster gémitus. Sufficit auribus imber óculórum: stetus citius audit, quam voces. Orátio invidi solet de auribus propulsári. Erat patris & filii ánimá una: dum esset proprietatis membrórum, erat illis singularis germánitas animórum. Fili, inquit, dimittámus istum hóminem, adiciéntes ad mercèdem plácitam, quia nobis multa ópere suo contulit bona, & rogáre cœpit mercenariúm, ut mercédís suæ sumat effectum. Frater, inquit, accípe pécuniam tuam, & tunc vade salvus. Récipe merc-

mercedem tuam, quia mihi, & filio meo bonam præbusti misericordiam. Tolle, ut dixi, substantiam, quam cum filio meo reportasti: nam gratia, quam tibi debemus, non potest ponderari.

R. Interrogavit Tobias Angelum: De qua domo, aut de qua tribu es tu? Qui respondens, ait: **E**go sum Azarias Ananias magni filius. **V.** Genus quaeris mercenarii, qui cum filio tuo est? Sed ne forte sollicitus sis. Ego sum Azarias.

Lectio v.

Continuo Angelus gaudet de cogitata mercede, qui missus fuerat gratis facere pietatem. Tobias, inquit, vel Tobias, quid de mea mercede satis superflue cogitasti? Habete quod vobis donavit Pater ille caelestis. Ego minister sum curationis, ille est auctor sannitatis. Nescitis cujus mercenarii ope perfrui meruistis. Defunctos captivitatibus sepelire non timuistis: Tobias, ascenderunt ad Dominum opera tua; quia relicto prædicio, reddidisti mortuum sepulturae. Ego Domino medullata intuli sacrificia pro venerabili sepultura. Ego directus sum operarius fori caelestis. Mortuum sepelivisti, & mortis aculeum non timuistis. Ipse sepultus pro vobis voce tacita proclamavit. Probationis fuerat cæcitas oculorum, unde patientia tua clarior meruisset de caelestibus ornamentum. Ego sum Raphael, unus ex septem Angelis, qui astamus ante claritatem Dei. Non indigeo fructu humane mercedis, divitem me facit conversatio maiestatis. Dives est ille, qui me misit; gratis jussit impendi, quod gratis ipse concessit. Nec ipsum honorem gratiarum mihi deputeris, quia nihil meis viribus percepistis. Deum benedicite, & illi confitemi-

ni, & ipsum glorificate, quia vobiscum fecit bona.

V. Exiit Tobias, ut lavaret pedes suos, & ecce piscis immans exivit ad devorandum eum, qui expanscens, clamavit voce magna, dicens: Domine, invadit me. Et dixit ei Angelus: Apprehende brachiam ejus, & trahere eum ad te. Exentera hunc piscem & cor ejus, & fel, & jecur repone tibi: sunt enim necessaria ad medicamentum utiliter. **V.** Attraxit autem Tobias piscem in siccum, & palpitare cepit ante pedes ejus, & ait Angelus ei. Exentera.

Lectio vi.

Subito patefacto mysterii celestis honore, voce Raphaelis Archangeli attoniti Tobias & Tobias, collapsi in terram proruerunt, vocem tremulam penitus occultaverunt, quia vocem insolitam audierunt. Quid metuistis pater Tobias, filiosque Tobias? Mercenarium habere caelestem, & tamquam operarium locare terrestrem? Celavit vovis Angelus nomen: Azarias sum, inquit, Ananias magni filius: & cum dixit, Ego sum Raphael Angelus, celavit in primo nomine dignitatem, ne faceret locatori terrorem. Si enim diceret, Ego sum Angelus, non esset Tobias mercenarius. Servata est dignitas nominis, ut postremo magnitudo claresceret dignitatis. Videte charissimi, quantum sit eleemosynæ meritum: Angelum meruit habere operarium. Videtis quantum proficit mortuus sepelire, ut oblatio ejus pro Angelum Raphaelem ad caelestem ascenderet maiestatem. Videtis, quia eleemosyna à morte liberat, & ipsa purgat peccata, facit purgationem oculorum, liberat à tenebris peccatorum. Tobias via sua deducitur, Sara tot

vi-

viris contristata per Angelum matrimonio copulatur.

R. Ubi introieris domum tuam, dixit Angelus Raphael ad Tobiam, statim adora Dominum Deum tuum, & gratias agens ei, accede ad patrem tuum, & osculare eum: **V.** Statimque lini super oculos ejus ex felle isto piscis, quem portas tecum, scias enim, quoniam mox aperientur oculi ejus, & videbit pater tuus lumen caeli, & in aspectu tuo gaudet. **V.** Tolle tecum ex felle isto piscis; erit enim necessarium. Statimque. Gloria Patri, Statimque.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Est hic Sara Raguëlis filia, quae tibi conjugio dabitur, & omnis substantia ejus. **Psalmus.** Cantate Domino. **Añs.** Septem viros habuit, quos daemonium oppressit: timo ne mihi simile contingat. **Psalmus.** Dominus regnavit, exultet. **Antiphona.** Per tres dies orationum cum uxore tua vacabis, ut in semine Abrahæ benedictionem in filiis consequaris. **Psalmus.** Benedic animam meam Domino. **V.** Apprehendit Angelus Raphael daemones. **R.** Et reliquit illud in deserto superioris Egypti.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij.

Cap. 5.

In illo tempore: Erat dies festus Iudeorum, & ascendit Jesus Jerusalem. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 17. in cap. 5. Joann.

Mirum non esse debet à Deo factum miraculum: mirum enim esset, si homo fecisset. Magis gaudere, quam mirari debemus: quia Dominus noster, & Salvator Jesus Christus homo factus est, quam quod divina inter homines Deus fecit. Plus est enim

ad salutem nostram, quod factus est propter homines, quam quod fecit inpro homines: & plus est, quod vita sanavit animarum, quam quod sanavit languores corporum moriturorum.

R. Benedicite Deum caeli, dixit Angelus Raphael, & coram omnibus viventibus confitemini ei: **V.** Quia fecit vobiscum misericordiam suam. **V.** Ipsum benedicite, & cantate illi, & narrate omnia mirabilia ejus. Quia fecit. **Bened.** Cujus festum colimus.

Lectio viij.

Sed quia ipsa anima nec eum noverat, à quo sananda erat, & oculos habebat in carne, unde facta corporalia videret, nondum habebat sanos in corde, unde Deum latentem agnosceret. Fecit quod videndi poterat, ut sanaretur unde videndi non poterat. Ingressus est locum, ubi jacebat magna multitudo languentium, caecorum, claudorum, aridorum.

V. Tempus est ut revertar ad eum qui me misit, dixit Angelus Raphael: **V.** Vos autem benedicite Dominum, & narrate omnia mirabilia ejus. **V.** Confitemini ei coram omnibus viventibus, quia fecit vobiscum misericordiam suam. Vos autem benedicite. Gloria Patri. Vos autem benedicite.

Lectio ix.

Et cum esset medicus & animarum & corporum, & qui venisset sanare omnes animas crediturorum; de illis languentibus unum elegit quem sanaret, ut unitatem significaret. Si mediocri corde, & quasi humano captu & ingenio consideremus facientem, & quod ad potestatem pertinet, non magnum aliquid perficit: & quod benignitatem parum fecit. Tot jacebant, & unus

unus curatus est, cum posset uno verbo omnes erigere.

Te Deum laudamus. 12.

AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.

Missus est Angelus Raphaël ad Tobiam & Saram, ut curaret eos. **Psalmus.** Dominus regnavit, cum reliquis de Laudibus **Dominica.** 13. **Antiphona.** Ingressus Angelus ad Tobiam, salutavit eum, & dixit: Gaudium sit tibi semper. **Antiphona.** Forti animo esto Tobias; in proximo enim est, ut à Deo cureris. **Antiphona.** Benedicite Deum coeli, & coram omnibus viventibus confitemini illi, quia fecit vobiscum misericordiam suam. **Antiphona.** Pax vobis, nolite timere: Deum benedicite, & cantate illi.

Capitulum. *Tobie 12. c*

Quando orabas cum lacrymis, & sepeliabas mortuos, & derelinquebas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliabas eos, ego obtuli orationem tuam Domini.

Hymnus.

Christe, sanctorum decus Angelorum, Rector humani generis, & Auctor, Nobis sacramtum tribue benignus Scandere coelum. Angelum nobis medicum salutis Mitte de coelis Raphaël, ut omnes Sanet agratos, pariterque nostros Dirigat actus. Hinc Dei nostri Genitrix Maria, Totus & nobis chorus Angelorum Semper assistat, simul & beata

Cóncio tota.

Præstet hoc nobis Dēitas beāta Patris, ac Nati, pariterque sancti Spiritus, cujus reboat in omni Glória mundo. Amen.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nōmini tuo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum Raphaël Angelus, qui asto ante Dominum: vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia ejus, alleluia.

Oratio.

Deus, qui beatum Raphaelem Archangelum Tobie famulo tuo comitem dedisti in via: concede nobis famulis tuis; ut ejusdem semper protegamur custodia, & muniamur auxilio. Per Dominum nostrum, &c.

Ad Tertiam, Antiphona. Ingressus Angelus. **Capitulum.** Quando orabas, ut sup.

R. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. **V.** Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit. **V.** Ascendit fumus aromatatum in conspectu Domini. **R.** De manu Angeli.

Ad Sextam, Antiphona.

Forti animo.

Capitulum. *Tobie 12. c*

Et nunc misit me Dominus, ut curarem te, & Saram uxorem filii tui à dæmōnio liberarem. Ego enim sum Raphaël Angelus unus ex septem, qui astamus ante Dominum.

R. br. Ascendit fumus aromatatum * In conspectu Domini. Ascendit fumus. **V.** De manu Angeli. In conspectu. Glória Patri. Ascendit. **V.** In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus. **R.** Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Ad

Ad Nonam, Antiphona.

Pax vobis.

Capitulum. *Tobie 12. d*

Tempus est, ut revertar ad eum, qui me misit: vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia ejus.

R. breve. In conspectu Angelorum * Psallam tibi Deus meus. In conspectu. **V.** Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo. Psallam tibi. Glória Patri. In conspectu. **V.** Adorate Deum. **R.** Omnes Angeli ejus.

In secundis Vesperis, Antiphona. Missus est Angelus, cum reliquis de Laudibus. 134. **Psalmus.** Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, 94. & loco ultimi, **Psalmus.** Confitebor tibi Domine in toto corde meo: quoniam audisti verba. 109.

Capitulum, Hymnus, & **V.** ut in primis Vesperis. 129.

Ad Magnificat, Antiphona.

Princeps gloriosissime Raphaël Archangele, esto memor nostri; hic, & ubique semper precare pro nobis Filium Dei.

Oratio. Deus, qui beatum, ut supra.

Deinde fit Commem. sequentis.

Postea SS. Chrysanthi, & Dariae Martyr.

DIE XXV. OCTOBIS.

In Festo SS. Gavini, Prothi, & Juliani Martyr. Turritanorum.

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, xxx. præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

Deus, qui per beatos Martyres tuos Gavinum, Prothum, & Januarium, Ecclesiam tuam mirabiliter illustrare dignatus es: concede nobis famulis tuis; ut quos patronos veneramus in terris, in

tercessores habere mereamur in caelis. Per Dominum, &c.

Postea fit Commem. SS. Chrysanthi & Dariae Mart. Aña. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos. **V.** Exultabunt Sancti in gloria. **R.** Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio.

Beatorum Martyrum tuorum, Domine, Chrysanthi & Dariae, quaesumus, adsit nobis oratio: ut quos veneramus obsequio, eorum pium jögiter experiamur auxilium. Per Dominum nostrum, &c.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Prothus Sacerdos, & Januarius Diaconus Turribus in Sardinia nati, quo tempore Diocletiani Imperator insatiabilem crudelitatem in Christianos exercebat, Romam profecti, & à Caeso sanctissimo Pontifice ordinati, atque in Sardiniam reversi, fidem Christi Turribus praedicabant, Deique gratia aspirante, plures Gentiles ad veri Dei cultum perduxerunt: inter quos maxime enituit Gavinus Romanus miles, ex praecleara, ut fertur, Sabelliorum familia: qua de causa barbari praesidis jussu comprehensi, diuturno carcere macerati, in equitio suspensi, ferreis ungulis dilaniati, varisque tormentorum generibus vexati sunt; sed Deo protegente, illaesi ab illis evaserunt.

R. Sancti tui Domine mirabile concessisti iter, servientes praecceptis tuis, ut invenirentur illasi in aquis validis: Terra apparuit arida, & in Mari rubro via sine impedimento. **V.** Quoniam percussit petram &

& fluxerunt aquæ, & torréntes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

MOx Prothus Præsbyter in Hérculis insulam, quæ Linaria vulgò dicitur, tunc nòxiis animalibus refertam, jubente præside deportatus fuit, ut à feris devoraretur: ubi cibo atque omni humana ope penitus destitutus, multis calamitatibus vexatus fuit; sed divinis laudibus intendens, ab eo qui dat escam esuriéntibus, mirabiliter enutritus, hoc etiam suis precibus impetrasse dicitur, ut omnes nòxiæ feræ in ea insula ac vicina Sardinia usque in præsentem diem extinctæ omnino fuerint. At verò Januarius junior, donis & blanditiis tentatus, ut à fide deficeret, in ejus confessione immobilis perseveravit. Quare præses novis eum tormentis simul cum Protho, quem ab exilio revocaverat, subjecit, & Gavino militi utrumque tradidit custodiendum. Porro Gavinus ab ipsis ad Christum conversus, & aqua salutari ablutus, liberos illos dimisit, quod insontes eos, & sine causa victos diceret.

R. Verbera carnificum non timeunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut hæredes herent in domo Domini. **V.** Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

Lectio vi.

ID eum tyranno innotisset, suasionibus & illecebris ad idolorum cultum Gavinum revocare conatus est: quem in suscepta religione constantissimum repertum, capitali sententiâ puniri mandavit in portu Balagá. Quo loco etiam Prothus, & Januarius, qui in suburbano Turrium loco latentes, ab ipso Gavino in visu ad martyrii palmam invitati fuerant, decollati

sunt die vigésima quinta Octóbris. Horum corpora, tyranno imperante, in mare projecta, mox ab incolis Christianis juxta litus reperta, & in Ecclesiâ magnificentissimè extructa, ac eorum nomine consecrata, collocata fuerunt, ubi à toto Sardinie Regno, & præcipuè à Provincia Turritana, quæ in honorem Sancti Gavini, mensem Octóbris Sanctum Gavinum appellat, ingenti concursu, & populi veneratione coluntur.

R. Tamquam aurum in fornacè probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum; * Quoniam donum & pax est electis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam. Glória Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium Cum audieritis prælia de eodem Communi. xxxvij.

Lectio nona de SS. Chrysantho & Daria Martyribus, ut in Breviario Romano.

In Laudibus fit Commemoratio SS. Chrysanthi & Dariae Martyrum. Antiphona. Istorum est enim regnum cælorum, qui contempserunt vitam mundi, & pervenerunt ad præmia regni, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. **V.** Letamini in Domino & exultate justi. **R.** Et gloriamini omnes recti corde.

R. Et gloriamini omnes recti corde. Oratio Beatorum Martyrum. 129.

Vesperæ à Cap. seq. Comm. præced. & S. Evaristi Papæ & Mart.

DIE XXVI. OCTOBRI.

In Festo SS. Servandi, & Germani Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, xxx. præter sequentiâ. Ora-

Ora-

Oratio.

OMnipotens sempiternè Deus, qui sanctis fratribus Servando, & Germano mirabilem fidei constantiam tribuisti: concede propitius, ut qui tantorum Martyrum patrocinio fruimur, eorum perpetuâ intercessione roborémur. Per Dominum nostrum, &c.

Postea fit Commem. præced. & S. Evaristi Papæ & Mart. In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno, Ex Martyrol. & Breviario Hispania.

Lectio ix.

Servandus, & Germanus fratres, patre Marcello Legionensi viro, non solum martyrio, sed & felici duodecim filiorum sobole peccatario, matre Nonâ sanctissimâ femina nati sunt. Hi ab ipsis incunabulis Christianam religionem cum sanctissimis moribus à piis parentibus altè imbibèrunt. In ea ergo, sanctisque ejus officiis sese strenuè exercèntes, Christi gloriam, nomèque palam confitebantur. Saviente autem eo tempore persecutiõnis in Christianos procellâ, comprehensi, & ad Præsidentem adducti, generosâ libertate Christianos se professi sunt. Rogati ut desisterent, & thura diis offerrent, sic salvos, & magnis honoribus auctos fore; responderunt, sibi in Christo satis honoris, & divitiarum repositum esse, etque ut Deo verò non falsis simulacris cultum delaturos. Iratus judex, eos variis, & exquisitis cruciatibus torqueri jubet: sed non potuit constantem juvenem indolem à proposito dimovere: fundati enim erant supra firmam petram, & invicti patris, & tot domesticis exemplis confirmati, magnâ ergo cum glô-

Part. Æstiva.

ria ex eo certamine Confessorum titulum reportarunt.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, servientes præceptis tuis, ut invenierint illasi in aquis validis: Terra apparuit arida, & in Mari rubro via sine impedimento. **V.** Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torréntes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

PAce interim Ecclesiæ reddidit multò liberius Christum profitebantur: multos ex impietate ad fidem reducèbant: alios in ea confirmabant: in idola, & nefaria gentium sacra apèrtè ac liberè invehebantur: ea ubicunque inventa, profuganda curabant: multis fortitudinem fidei admirantibus, & eorum exemplum sequentibus, quod viros sanctissimos in Christi nomine dæmones & corporibus obsessis ejicere, agris sanitatem reddere, & multis aliis miraculis inclarèscere viderunt. Novo autem Imperatorum edicto, iterum Ecclesiæ pace turbata, Christi athletæ iterum ad provincie Præsidem rapiuntur: qui eos flagris sævissimis cædi, & ferreis pectinibus excarnificari jubent: nec sic tamen altè insitam fidem ex illorum animis evellit; immò in média tormentorum acerbitate, magno cum gaudio, & Christi laudes, & idolorum infamiam predicabant.

R. Verbera carnificum non timeunt Sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut hæredes herent in domo Domini. **V.** Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

Lectio vi.

Decrevit autem Præsès, ejus causæ cognitionem referre ad vicarium præfecti Prætorii, qui tunc erat in provincia Tingitana. Arrèpto ergo loco, & difficili itin-

Aaaa

ne

nere, sanctos fratres secum p̄gere jubet; qui nudis p̄dibus, gravi carenarum onere impediti, molēstis, & contumeliis maximis affecti, fame, sitique penē enecatī, eum sequuntur. Quas incommoditates, zelumnaeque aequissimis animis pro Christo ferendas duxerunt: & eō quidem libētius, quōd eas ipsas, & Marcellus pater, & fratres Hemethērius & Celedōnius, eo ipso itinere, & eadem de causa antea ducti, suo exēplo ipsis leviores fecissent. Perventum tandem est ad vicum Gaditani conventus, nōmine Ursonianum, in quo cūm allata esset Viatōris vicarii sententia, secūri percussi in cōelum migrarunt decimo Kalēdas Novēbris. Germani corpus (ut refert Sanctus Isidorus) Gadibus sepultum, postea Emēritanum transportatum est. Corpus autem Servandī Hispalim translātum, inter sanctas Virgines Justam & Rufinam recōnditum est; ejus reliquiae in Hispalēnsi Ecclesia hōdie religiōse aservantur, & in hierotheca per anniversariam ambōrum celebratē p̄pulo ostenduntur.

R. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: Quoniam donum & pax est electis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam donum. Gloria Patri. Quoniam donum.

In tertio Nocturno, Homilia Sancti Ambrosii in Evangelium Descendens Jesus de monte, de Comuni plurimorum Martyrum. xl. R. viii. Haec est vera fraternitas. xxxvii.

Lectio ix. S. Evaristi Mart. ut in Brev. Rom. cum Comm. in Laudib.

In ij. Vesp. a Cap. de sequenti, cum Comm. praeced.

DIE XXVII. OCTOBRI.

In Festo S. Fructi Confessoris.

Duplex.

AD VESPERAS,

Antiphona. Dicite Fructo, cum reliquis de Laudib. 142. Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, 94. & loco utimi, Psalmus Laudate Dominum omnes Gentes. 97.

Capitulum. Eccli 45.

Dilectus Deo, & hominibus, cuius memoria in benedictione est. Similem illum fecit in gloria Sanctorum, & magnificavit eum in timore inimicorum, & in verbis suis monstra placavit.

Hymnus.

Sup̄ba tecta civium,
Vulgi coronas mobilis,
Et detrahentes circulos
Vitare Fructe cogitas.
Occulta eremi penetras,
Lates cavernis abditus,
Mundi ut nocentis oculos,
Ut basiliscus fugias.
Te solitudo recreat,
Tranquillitatis socia,
Vita mundanis horrida,
Coelēstibus gratissima.

Montis cacumen ardui
Per semitas difficiles
Ascendis, ut pervenias
Virtutis ad fastigium.
Gloria tibi Domine,
Fecunda fructus Virginis,
Qui ligni vitae fructibus
Beatum Fructum reficis. Amen.

V. Amavit eum Dominus & ornavit eum. **R.** Stulam gloriae induit eum.

Ad Magnificat, Antiphona. Respexit Dominus humilitatem servi sui, & magnificavit eum: suscipit eum in pace, & dedit illi coronam gloriae.

Ora

Oratio.

Adesto, Domine, populo tuo, ut beati Fructi Confessoris tui merita praelara suscipiens; ad impetrandam misericordiam tuam semper ejus patrocinis adjuvetur. Per Dominum, &c.

Et fit Commemor. praecedentis.

Ad Matutinum, Invitatorium. Laudemus Deum nostrum, * In confessione beati Fructi. Psalm. Venite, exultemus. 1.

Hymnus.

Ut montis alti verticem
Calcare Fructus contigit;
Atque inde tamquam e specula
Videre terra incommoda:
Totum Deo se devover,
Virtutis armis cingitur,
Corpus premit jejunio,
Cor pane caeli reficit.

Munitus his praesidiis
Retondit arma daemonis,
Mauros furētes territat
Vir inclutus miraculo.

Excelsa montis percutit,
Divisit rupem baculo,
Profundum vallis cernitur,
Profundum vallis cernitur,
In vocare victis hostibus.
Gloria tibi Domine,
Fecunda fructus Virginis,
Qui ligni vitae fructibus
Beatum Fructum reficis.
Amen.

In primo Nocturno, Antiphona. Plantatus secus decursus aquarum fructum suum dedit Fructus in tempore suo. Psalmus. Beatus vir, de Comuni Confessoris non Pontificis. lvj. Antiphona. Constitutus in monte sancto Domini praedicavit praecceptum ejus, & gloriam ejus. Psalmus. Quare fremuerunt. Antiphona. Voce mea ad Dominum clamavi, & exaudivit me de monte sancto suo. Psalmus. Domine quid multiplicati.

V. Amavit eum Dominus, & or-

navit eum. **R.** Stulam gloriae induit eum.

Tres prima Lectione de Scriptura occurrente.

R. Beatus vir, qui inventus est sine macula, & qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia thesauris: Ideo stabilita sunt bona illius in Domino. **V.** Qui potuit transgredi, & non est transgressus: facere mala, & non fecit. Ideo stabilita sunt.

R. Fructum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei, & dedit illi scientiam Sanctorum. * Et complēvit labores illius. **V.** Magnificavit eum in conspectu Gentium, & dedit illi coronam gloriae. Et complēvit.

R. Fructus germinabit sicut lilium: * Et florēbit in aeternum ante Dominum. **V.** Plantatus in domo Domini, in atris domus Dei nostri. Et florēbit. Gloria Patri. Et florēbit.

In secundo Nocturno, Antiphona. Mirificavit Dominus servum suum Fructum, & exaudivit eum clamantem ad se. Psalmus. Cūm invocarem. lvij. Antiphona. Admirabile est nomen tuum Domine, quia gloria, & honore coronasti servum tuum, constituens eum super opera manuum tuarum. Psalm. Domine Dominus noster. lvij. Antiphona. Dedit mihi pennas columbae, elongavi fugiens, & mansi in solitudine. Psalmus. Exaudi Deus orationem meam, & ne despereris, ut in Psalterio Feria iv. ad Matutinum. 54. **V.** Os justi meditabitur sapientiam. **R.** Et lingua ejus loquetur iudicium.

Ex ms. Ecclesiae Segoviensis.

Lectio iv.

R. Fructus civis Segoviensis, mundit fugiens illecebras, peccati

Aaaa 2

ta

ta, quibus implicata erat Hispania, perhorrensens, amplissimo patrimonio pauperibus distributo, in vastam eremum territorii Septempublicensis secessit. Ubi ad seculi curis abstractus angelicam vitam duxit, duobusque fratribus Valentinis & Engratia comitibus adhibitis, monasticam vitam mirifice excoluit. Vix dici potest, quæ & quanta sit loci asperitas, solum enim accipitribus pervia, juniperis referta, Oasim magnam, vel Libyæ solitudines recedat. Ibi vigiliis, jejunii, & orationibus intentus, pro suis, & totius populi peccatis assidue Dominum deprecabatur. Corporeque longa inedia, cilicio, & carneia in servitum spiritus redacto, in maximam coelestium pervenit contemplationem.

R. Cum vidirem iniquitatem, & contradictionem in civitate, elongavi fugiens, & mansi in solitudine;

V. Ut saluum me faceres & pusillanimitate spiritus, & tempestate.

V. Dediti mihi Domine domum in solitudine, & tabernaculum meum in terra saluginis. Ut saluum me faceres.

Lectio v.

Quibus & aliis præclaris virtutibus auctus, Deo dilectus, hominibus charus, Saracenis fidei inimicus infensus esse cepit: quos ille, zelo fidei accensus, a nefaria Mahometi secta opere, & sermone avertere conabatur. At illi, universam jam australem Hispaniam vastatam, reliquas civitates, templa, ipsam religionem populabundi, immenso eum occidendi flagrantis desiderio, ad pauperem ejus cellulam accesserunt. Ille autem divina fultus virtute, martyrii cupidissimus, illis obviam factus (Deo sic volente) non solum icrus impiorum evasit, sed rupis interruptione (quæ adhuc

integra perseverat) elisit, juræque cum Propheta occinuit: Non timebo millia populi circumdantis me, quia Dominus susceptor meus.

R. Omnes gentes circumierunt me: Et in nomine Domini, quia ultus sum in eos. **V.** Circumdederunt me sicut apes in spinis. Et in.

Lectio vi.

Multis ergo pro Christo exactis laboribus, tandem plenus dierum, provectaque ætatis, annum agens septuagesimum tertium, octavo Kalendas Novembris, anno salutis septingentesimo decimo quinto obdormivit in Domino. Cujus mors quam plurimis est nobilitata miraculis. Multi enim à variis languoribus detenti, ejus intercessionem pristinam salutem adepti sunt. Inter quæ illud est mirabile, quod mulier, quæ devotionis ergo Monachis Monasterii (quod ex cellula sancti viri munificentia regiam erectum est) inserviebat, ob zelum typiam viri ex altissimo loco præceps data, incolumis & illæsa evaserit, magnificans Deum, qui gloriosus est in Sanctis suis. Unde factum est, ut recepta ex Mauris inclyta civitas Segoviensis, & post multa temporum curricula quasi jure postliminii in Cathedralém restituta, sub Callisto Secundo, anno Domini millesimo centesimo vigesimo tertio eum titularem sibi asciverit, de tantoque Patrono gloriatur. Cujus auspiciis ingentia à Domino quotidie percipit beneficia, quem decet gloria & imperium in sæcula sæculorum. Amen.

R. Consolabitur Dominus servum suum, & ponet desertum ejus quasi delicias, & solitudinem ejus quasi hortum Domini. **V.** Gaudium, & lætitia invenietur in ea, gratiarum actio, & vox laudis. **V.** Lætabitur

de-

deserta, & in via; & exultabit solitudo, & florëbit quasi lilium. Gaudium. Gloria Patri. Gaudium.

In tertio Nocturno, Antiphona. Domine iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, & requiescet in monte sancto tuo. Psalm. Domine, quis habitabit. lx. Ant. Desiderium cordis ejus tribuisti ei: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Psalmus. Domine in virtute tua. Ant. Innocens manibus, & mundo corde ascendit in montem Domini: stabit in loco sancto ejus. Psalm. Domini est terra. V. Lex Dei ejus in corde ipsius. R. Et non supplantabuntur gressus ejus.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19. d.

In illo tempore: Dixit Simon Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te; quid ergo erit nobis? Et reliqua. Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Decl. in Evang. hujus verbis.

Arbitor, verba lectionis hujus ea esse, de quibus ad immortalem sponsum à finibus terræ clamat Ecclesia: Propter verba laborum tuorum ego custodivi vias duras. Hæc nempe sunt verba, quæ contemptum mundi in universo mundo, & voluntariam persuasere hominibus paupertatem. Hæc sunt, quæ Monachis claustra replent, deserta Anachoretis. Hæc, inquam, sunt verba, quæ Ægyptum spoliant, & optima quæque ejus vasa diripiunt. Hic sermo vivus, & efficax, convertens animas felici emulatione sanctitatis, & veritatis promissione fidelis.

R. Euge serve bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: Intra in gaudium domini tui. V. Domine quinque talenta tradidisti mihi: ec-

ce alia quinque superlucratus sum. Intra in gaudium.

Lectio viij.

Nam, & mundus transit, & concupiscentia ejus: & relinquere hæc magis expedit, quam relinqui. Ecce, inquit, nos reliquimus omnia, & secuti sumus te. Nimirum, quia exultavit ut gigas ad currendam viam, nec currentem sequi poterat oneratus. Sed neque inutilis commutatio pro eo, qui super omnia est, omnia reliquisse. Nam, & simul cum eo donantur omnia, & ubi apprehenderis eum, erit unus ipse omnia in omnibus, pro ipso omnia reliquerunt. Omnia sanè dixerim, non tantum passiones, sed & cupiditates, & eas maxime. Plus enim concupiscentia mundi, quam substantia nocet.

R. Vos qui reliquistis omnia, & secuti estis me: Centuplum accipietis, & vitam æternam possidebitis. V. Cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, omnes qui reliquerint patrem, aut matrem, aut agros propter eum. Centuplum. Gloria Patri. Centuplum.

Lectio nona dicitur de Vigilia SS. Apostolor. Simonis, & Jude, ut in Breviario.

Si verò hoc festum transferri debeat in alium diem, & in eo non occurrat aliquod festum Simplex, vel Vigilia, de quibus Lectio nona dici debeat, & ubi est Patronus, dicitur sequens

Lectio ix.

Age ergo, qui relinquere universa disponis, te quoque inter relinquenda narrare memento; imò verò maxime, & principaliter abnega temetipsum, si deliberas sequi eum, qui exinanivit propter te semetipsum. Pone gravissimam sarcinam, pone asinariam molam, terrenam molem. Pone illa quinque,

non hóminum planè juga, sed boum, quæ tibi insipienter emisti, alióquin sequi sponsum, & venire ad nuptias spirituales, quararia hac pressus, & opprèssus còrporis sensualitate, non poteris; sed etsi novissimè veneris, & pulsaveris, minime profectò aperietur tibi.

Te Deum laudamus. 12.

AD LAUDES,
& per Horas, Antiphona.

Dicite Fructo quóniam benedictum fructum adinventiónum suarum comedet. *Psalmus.* Dóminus regnavit, cum reliquis *Dominica.* 13. *Añã.* Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eum in portis ópera ejus. *Añã.* In terra deserta, & in via apparuit mihi Dóminus, ut vidèrem virtutem suam, & glóriam suam. *Añã.* Pinguèscet speciosa deserti, & humiles corde benedicent Dómino. *Antiph.* Benedicatum fuit Dómino in servo suo Fructo, & exaltavit mansuetum in salutem.

Capitulum. *Eclii 45.*
Dilectus Deo, & hominibus, ejus memoria in benedictiõne est. Similem illum fecit in glória Sanctorum, & magnificavit eum in timóre inimicorum, & in verbis suis monstra placavit.

Hymnus.

Jam plenus annis, proximus
Vita fugacis último
Solvì caténis còrporis,
Et esse cum Christo cupit.
Maturus ævo præcoces
Offèrre fructus appetit,
Deoque grates reddere,
Ut terra cultóri suo.
O Fructe, flos, & arboris
Propagò fecundissima!
Cujus sub umbra civitas

Segoviénsis recubat.
Tuis obtúra civibus,
Ut absit æstus criminis,
Illisque ut afflet impetra
Cœlestis aura Pnèumatis.
Glória tibi Dómine,
Fecundæ fructus Virginis,
Qui ligni vitæ fructibus,
Beatum Fructum reficis.

Amen.

V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. *R.* Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.

O beate Fructe, dulcis Patrõne, advocate fidelis: tu glória Ecclésiæ, lætitia civitatis, honorificentiã pópuli nostri: verè fructus terræ, quam visitavit oriens ex alto.

Oratio. Adesto Dómine. 139.

Et fit Commemoratio Vigilæ SS. Simonis, & Judæ Apost. Añã. & V. de Fer. ut in Breviario.

Ad Tertiam, Antiphona. Date ei, *Capitulum.* Dilèctus Deo, ut supra.

R. breve. Amavit eum Dóminus, & Et ornávit eum. Amavit. *V.* Stollam glóriæ induit eum. Et ornávit. Glória Patri. Amavit eum Dóminus. *V.* Os justi meditabitur sapientiam. *R.* Et lingua ejus loquétur judicium.

Ad Sextam, Antiphona.

In terra deserta.

Capitulum. *Eclii 45.*

In fide, & lenitate ipsius sanctum fecit illum Dóminus, & osténdit illi glóriam suam, & dedit illi cor ad præcepta, & legem vitæ & disciplinæ.

R. breve. Os justi * Meditabitur sapientiam. Os justi. *V.* Et lingua ejus loquétur judicium. Meditabitur sapientiam. Glória Patri. Os justi. *V.* Lex Dei ejus in corde ipsius. *R.* Et non supplantabuntur gressus ejus.

Ad

Ad Nonam, Antiphona.

Benedicatum fuit.

Capitulum.

Custodivit eum Dóminus ab inimicis, & à seductóribus tutavit illum, certamen forte dedit ei ut vinceret, & sciret, quóniam ómnium potentior est sapientia.

R. *br.* Lex Dei ejus * In corde ipsius. Lex Dei. *V.* Et non supplantabuntur gressus ejus. In corde ipsius. Glória Patri. Lex Dei. *V.* Justum deduxit Dóminus per vias rectas. *R.* Et osténdit illi regnum Dei. *Vesperæ SS. Apostol. Simonis & Judæ, fit Con m. præcedentis.*

Ad Magnificat, Antiphona.

Hodie Fructus, sarcinã carnis deposita, cœlum latus ascendit. Hodie fortis athlèta, victo mundo, comitantibus Angelis coronatur. Hodie fidelis servus talenta sibi credita duplicata repórtans, in glóriam Dómini sui gaudens introducitur, alleluia.

Oratio. Adesto Dómine pópulo tuo, ut supra. 139.

DIE XXIX. OCTOBRI.

In Festo S. Narcissi Episcopi & Martyris.

Duplex.

Omnia de Comuni unius Martyris, xvij, præter ea quæ hic propria assignantur.

Oratio.

Deus, qui beatum Narcissum Martyrem tuum atque Pontificem illèstri laurèa decorasti, ejusque corpus admirabili integritate clarificas: concède propitiuss, ut ejus deprecatione incorrupta gaudia felicitatis æternæ consequamur. Per Dóminum, &c.

In primo Nocturno.

De libro Jósuè.

Lectio j.

Misit igitur Jósuè, filius Nun de Setim, duos viros explo-

ratóres in abscondito: & dixit eis: Ite, & considerate terram, urbemque Jericho. Qui pergentes ingressi sunt domum mulieris meretricis nómine Rahab, & quievèrunt apud eam. Nuntiatúmque est regi Jericho, & dictum: Ecce viri ingressi sunt huc per noctem de filiis Israël, ut explorarent terram. Mistique rex Jericho ad Rahab dicens: Educ viros, qui venerunt ad te, & ingressi sunt domum tuam: exploratóres quippe sunt, & omnem terram considerare venerunt. Tollensque mulier viros, abscondit, & ait: Fateor, venerunt ad me, sed nesciebam undè essent: cumque porta clauderetur in ténébris, & illi pariter exierunt, nescio quò abièrunt: persequimini citò, & comprehendétis eos.

R. Exploratóres evangélicos, Narcissum & Felicem, Añã meretrix hospitio excepit: Et Dei ministros à paganorum insidiis liberavit. *V.* Felix mulier, quæ bonum opus operata est. Et Dei.

Lectio ij.

Ipsa autem fecit ascendere viros in solarium domus suæ, operuitque eos stipulã lini, quæ ibi erat. Hi autem qui missi fuerant, secuti sunt eos per viam, quæ ducit ad vadum Jordánis: illisque egressis, statim porta clausa est. Necdum obdormierant, qui latébant, & ecce mulier ascendit ad eos, & ait: Novi quòd Dóminus tradiderit vobis terram: etenim irruit in nos terror vester, & elanguerunt omnes habitatores terræ. Audivimus quòd siccaverit Dóminus aquas maris rubri ad vestrum intróitum, quando egressi estis ex Ægypto: & quæ feceritis duobus Amorrhæorum régibus, qui erant trans Jordánem, Sehon, & Og, quos interfecistis.

Aaaa 4

R.

R. Abiecta ad Narcissi pedes **Afra**, dixit: Obsecro te Dómine, **U**t me facias mundari a peccatis meis.
V. Beata est fides tua, ó mulier, faciemus in te misericórdiam, & veritatem. **Ut me.**

Lectio iij.

ET hæc audiéntes, pertimúmus, & elanguit cor nostrum, nec remansit in nobis spíritus ad intróitum vestrum: Dóminus enim Deus vester, ipse est Deus in cælo, sursum, & in terra deorsum. Nunc ergo juráte mihi per Dóminum, ut quomodo ego misericórdiam feci vobiscum, ita & vos faciátis cum domo patris mei: detique mihi verum signum, ut salvéti patrem meum, & matrem, fratres, ac soróres meas, & ómnia, quæ illórum sunt, & eruátis animas nostras á morte. Qui responderunt ei: Anima nostra sit pro vobis in morte, si tamen non prodideris nos: cumque tradiderit nobis Dóminus terram, faciemus in te misericórdiam & veritatem. Dimisit ergo eos per funem de fenestra: domus enim ejus hærebát muro.

R. Narcissus Episcopus tribus vulneribus feliciter occubuit. **In** confessione sanctissimæ Trinitatis.
V. Hic est bonus pastor, qui animam suam dedit pro óvibus suis. **In** confessione. Glória Patri. **In**

In secundo Nocturno.

Ex Breviariis Gerundensi, Augustano & aliis monumentis.

Lectio iv.

Sanctissimus pater, & Episcopus noster Narcissus, quo tempore fervébat Diocletiani persecutio, in Rhétiam provinciam, civino mónitú, cum Felice Diacono suo profectus, Augustam Vinelicórum appulit. Quo cum pervenisset, ad Afræ domicilium divertit. Afræ verò, etsi méretrix,

comperto tamen eum esse Christianum Episcopum, Dei spiritu commota, respuit, & ad illius pedes se abiecit. Bono autem animo esse jussa, cum Narcisso & Felice in oratione pernoctavit. Circa autem noctis gallicinium, cum lumen candelæ extinctum esset, orante Narcisso, lux è cælo delapsa, diversorium occupavit. Orto jam sole, Narcissum & Felicem occultavit Afræ, & indagatóres ab infidelibus missos elusit. Pulso postea inde demone, qui semel iterumque se videndum præbuerat, multa patrata sunt á Narcisso miracula, quibus Afram, & ejus ancillas Dignam, Eunomiam, & Eutropiam, Hilariamque ejus matrem ad fidem convertit, & salutari aqua perfudit.

R. Honestum fecit illum Dóminus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductóribus tutavit illum. **Et** dedit illi claritatem æternam. **V.** Descenditque cum illo in foveam & in vinculis non dereliquit eum. **Et** dedit.

Lectio v.

In ea urbe aliquamdiu cum Felice commoratus Narcissus, multos ad Christianam religionem allexit, & consecrati in Dei cultum Hilariæ domo, & Dionysio antea Zózimo, Afræ avunculo, ad Sacerdotium evecto, & Episcopo creato, post novem menses, in excoléndis inibi animis consumptos, reversus est Gerundam atque ibi tamquam in legitimo solo, integrum triennium posuit in amplificanda Christi fide. Quo ex labore collegit uberrimos fructus. Sed cum adhuc eo tempore Diocletiani crudelitas ubique terrarum in Ecclesiam sæviret, sanctissimus Pontifex dum sacris operaretur, graviter in gutture, humero, ac sura vulneratus, martyrii palmam obtinuit, quarto Kalendas Novembris,

bris, anno circiter ducentésimo nonagesimo séptimo.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Dómine. **Et** voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. **V.** Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. **Et** voluntate.

Lectio vi.

EJus corpus à Christianis subductum, in eodem templo, ubi passus ipse est, religiosè assertur, quod olim Sancta Maria extra muros dicebatur, postea verò in honorem Sancti Felicis Martyris Africani dicatum est. Claruit multis miraculis, præsertim prodigiis quadam integritate ad hodiernam usque diem, rubescente etiam nunc, circa talum, eo cruore, qui è vulnere defluxit. Fuit etiam illud celeberrimum, quando sub Petro Aragoniæ Rege, captá per Philippum Gallorum regem Gerundá, emissa sunt divinitus ex Narcissi túmulo ultricum muscarum examina, quæ mortiferis aculeis, edita ingenti strage, violati per summum nefas templi, ac sepulchri vindices extiteré.

R. Siola jucunditatis induit eum Dóminus. **Et** coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. **V.** Cibavit illum Dóminus pane vitæ & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. **Et** coronam. Glória Patri. **Et** coronam.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 12. d.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis: Nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit; ipsum solum manet. **Et** reliqua.

Homilla Sancti Joannis Chrysostomi.

Homilla 65. in Joannem.

Quid signat granum frumenti, nisi cadens mortuum fuerit? De cruce loquitur, ne perturbarentur. Cum Gentiles accesserunt, tunc mortuum esse, hoc, inquit, maxime populos adducet, & mei augébit præconium. Inde cum non ita verbis persuaderet, rerum experiéntia id aggreditur, inquens, hoc in frumento contingere, ut mortuum majorem fructum afferat. Quod in seminibus hoc evenit, multo magis in me. Sed non intellexerunt discipuli, quid diceret; idèò frequenter idem reperit Evangelista, excusans quod postmodum fugerint.

R. Corona aurea super caput ejus, Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis, Aragoniæ Rege, captá per Philippum Gallorum regem Gerundá, emissa sunt divinitus ex Narcissi túmulo ultricum muscarum examina, quæ mortiferis aculeis, edita ingenti strage, violati per summum nefas templi, ac sepulchri vindices extiteré.

Lectio viij.

Talem, de resurrectione disputans, rationem Paulus attulit. Quam igitur habebunt excusationem, qui resurrectioni non credunt, cum in seminibus, & plantis quotidie hoc videamus, ac etiam in nostro genere? Primum enim corrumpi semen oportet, inde fieri generationem. Omnino autem, cum Deus aliquid facit, nullá opus est ratione. Quomodo nos ex nihilo fecit? Hoc ad Christianos dico, qui se dicunt credere Scripturis. Ego autem & aliud dicam ab humanis rationibus. Alii malitiam, alii virtutem sectantur: sed malitia sectatorum, multi feliciter in ultimam pervenerunt senectutem, virtutis autem contra.

R. Hic est verè Martyr, qui pro

Chris-

Christi dōmine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrēne dignitatis glōriam quāsvit, sed ad cōlestia regna pervēnit. *V.* Iustum dedūxit Dōminus per vias rectas, & ostēndit illi regnum Dei. Qui minas. Glōria Patri, Qui minas.

Lectio ix.

Quomodo ergo pro mēritis unusquisque accipiet? Quando? Certē, inquit; sed cōrpora non resurgēt. Nonne iudicant Paulum dicentem: Opōrte autem corruptibile hoc induere incorruptiōnem? Neque animam intelligit, quippe que non corrumpitur, & resurrectio de mōrtuo dicitur: Cēcidit autem corpus. Quare verō cōrporis resurrectiōnem negas? An non possibilis Deo est? Quod dicere, summa amētia est. An non deceat? Quāobrem? Ut corruptibile, quod & laboris est & mortis particeps, in pramiis commūnicet.

Te Deum laudāmus. 12.

Ad Benedictus, Antiphona.

Venerabilis Pōntifex Narcissus, post laudabile Afræ conversiōnem, ad Hispaniam profectus, Gerōndam rediit, ubi ad martyrii palmam feliciter pervēnit.

Oratio. Deus, qui beatum Narcissum, ut supra. 143.

FESTA NOVEMBRIS.

Dominica aliqua

Novembris.

IN FESTO

Patrocinii

B. MARIÆ VIRGINIS.

Duplex majus.

Quod festum Alexander VII. in omnibus Hispaniæ Regnis celebrari concessit aliqua die Dominica Novembris, ab Ordinario loci eligenda: & Innocentius XI. similiter extendit, & indulis liberè ac licitè celebrandum in omnibus & sin-

gulis aliis Dominis eidem Regi Hispaniarum subjectis.

Omnia ut in festo beate Mariæ Virginis ad Nives v. Augusti præter Lectiones secundi Nocturni, quæ sumuntur ex Sermone S. Joannis Chrysostomi, Dei Filius, die xij. Septembris, 610. quinta infra Octavam Nativitatis ejusdem beate Mariæ Virginis, cum nona Lectione, & Commemoratione in ytrisque Vesperis & Laudibus Dominicæ occurrentis.

In secundis Vesperis, omnia ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Deinde fit Commem. Dominica.

DIE III. NOVEMBRIS.

In Festo Sanctorum innumerabilium Martyrum Cæsaraugustæ.

Omnia de Communi plurimorum Martyrum, xxx. præter ea quæ hic habentur propria.

Oratio.

Respice, quæsumus Dōmine, familiam tuam, & præsta; ut Sanctorum innumerabilium Martyrum intercessiōne munita, ab omni sit culpa defēsa. Per Dōminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat, &c.

Fit Commemoratio de Octava omnium Sanctorum.

Lectiones primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Innumerabiles Mārtýres Cæsaraugustani, eo tempore passi sunt, quo impius Daciānus, à Diocletiano & Maximiano Imperatoribus in Hispaniam missus est, ut Christianum nomen deleret. Qui Cæsaraugustam urbem ingrediens, tyrannicum edictum promulgari jubet,

bet, ne quis Jesum cōleret. Qui vero contra jussa faceret, gravi supplicio plecteretur.

R. Sancti tui Dōmine mirabile consecutus iter, serviētes præceptis tuis, ut inveniētur illasi in aquis validis: * Terra apparuit arida, & in Mari rubro via sine impedimento. *V.* Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra apparuit.

Lectio v.

Cum nec minis, nec suppliciis mentes Christianorum a veri Dei cultu avertere posset Daciānus, jubet Christianos omnes ab urbe expelli, ut eos ex occultis locis subito prosiliētes armatorum cunei trucidarent. Facto præconiō, sacre omnis Christianorum conventus ovāter exilium amplēfitur, longē secum melius agi putans, si in ferarum recessibus, quā in idola vana, cum impiis hominibus habitaret. Progrediēte dēnique utriusque sexus innūmerā turbā, ab iniquis satellitibus trucidata est. Verū non dum sanguine Christianorum exsaturatus Præses, jubet jacētium cōrpora in unum cōgeri.

R. Verbera carnicum non timuerunt Sancti Dei, moriētes pro Christi dōmine: * Ut hæredes fierent in domo Dōmini. *V.* Tradiderunt cōrpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

Lectio vj.

Et ut tamquam criminōsi puniri viderentur, omnes diversorum scelerum reos, qui in carcerum ergastulis tenebantur interfici jussit; & illorum cōrpora Christianorum corporibus cōgesta

aggregari, & omnia simul ignibus cremari. Sed divino nutu sic separata sunt, ut Martyrum cineres, velut frumēti cāndia massa, in partiūculas conglobati fuerint: aliis vento spargēdis remanētibz. Visunturque hōdie Martyrum cāndi glōbi, nitōrem sanguineum sacrarum victimarum apertē demonstrantes.

R. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dōminus, & quasi holocausti hōstiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum; * Quoniam donum & pax est electis Dei. *V.* Qui confidunt in illum, intelligēt veritatem: & fideles in dilectiōne acquirēt illi. Quoniam donum. Glōria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium. Hec mando vobis, ut in Festo Sanctorum Apostolorum Simonis, & Judæ, die xxvij. Octobris.

In Laudibus fit Commemoratio Octavæ Omnium Sanctorum.

In secundis Vesperis fit a Capitulo de sequenti cum Commemoratione Sanctorum, &c.

DIE XV. NOVEMBRIS.

In Festo S. Eugenii Mart. Archiepiscopi Toletani.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, xvij. exceptis his quæ sunt propria.

Oratio.

Deus, qui præsentem diem beati Eugēni Martyris tui atque Pontificis martyrio consecrasti: præsta propitius; ut ejus annuā celebritate letāmur, ejus mēritis donum tue grātiæ consequāmur. Per Dōminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, &c.

In